

*SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA
8.*

VICTORIA FURCOIU

VULPEA PĂCĂLITĂ DE URS

**Ediția a II-a,
revizuită**

*Editura Arco Iris
Brașov, 2021*

VULPEA PĂCĂLITĂ DE URS

După ce-a plâns o iarnă-ntreagă
Că și-a pierdut coada lui dragă,
Ursul cel păcălit de vulpe,
Când cobora el de la munte,
Văzu cum vulpea aceea hoată,
În mare grabă, îndrăzneată,
Fura peștele dintr-un car,
Al unui neatent pescar.
Încetinind mersu-i domol,
Își spuse: „nu cred ochilor!
Și, de mirare, stau să moor!
Uite, vulpea cum fură pește!
Acum văd eu cum pescuiește.
Moor! Și ce sac mare a umplut!
Așa ceva n-am mai văzut!

Și uite, lacoma vulpiță
A mai pus și într-o trăistuță
Peștii ce-n sac n-au încăput!
O s-o agațe după gât?
Ce-o să se tânguie pescarul,
Când va vedea că e gol carul!"
Stând după un copac, în loc,
Mormăi-n barbă: - Ce noroc!

Astăzi, o să mănânc mult pește!

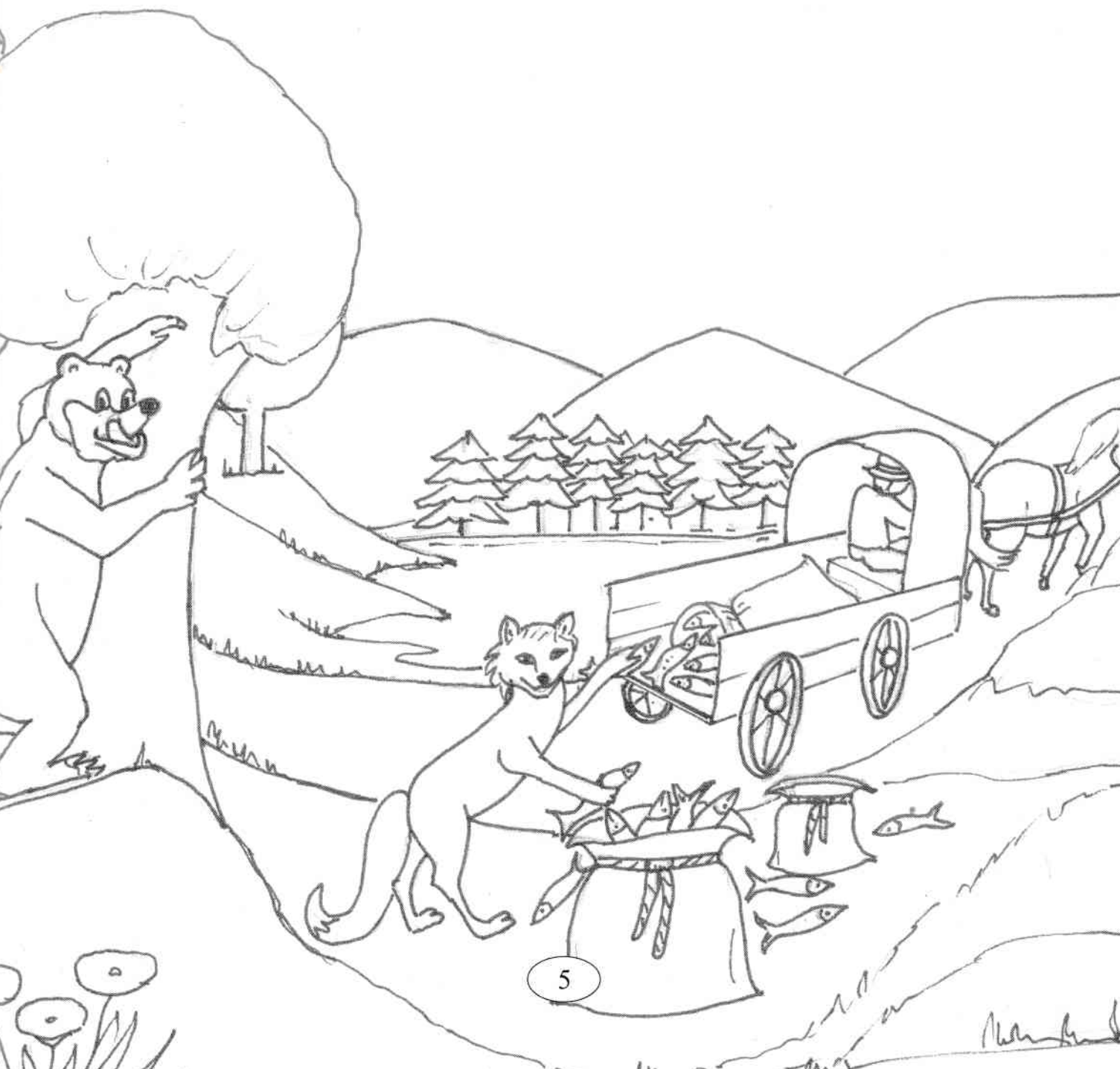
Da-ntâi, să văd ce mai scornește.

Căci nu va fi-în stare să spună

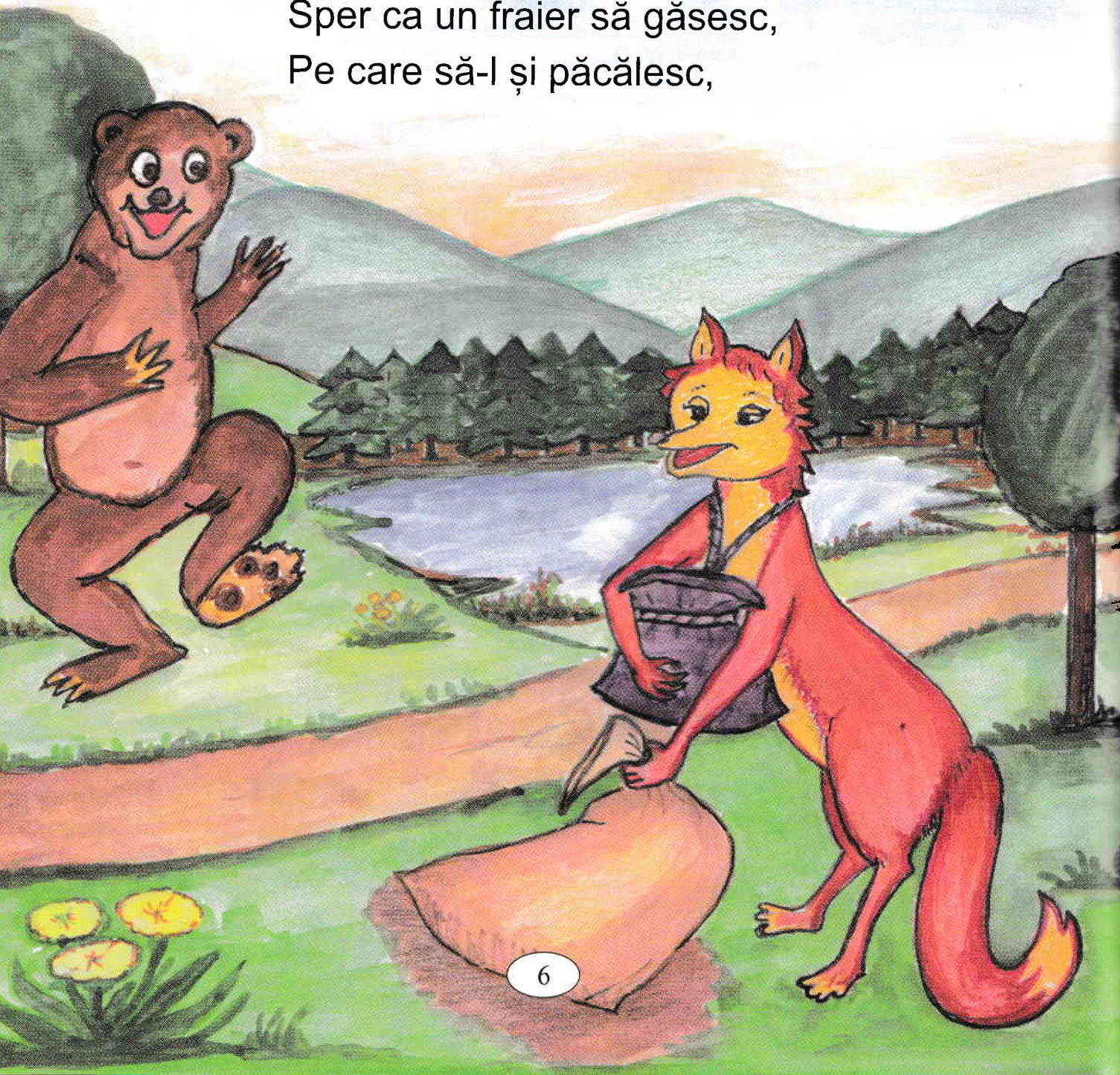
C-a furat, va trage-o minciună!

Vulpea, mișcându-și iute laba,

Termină-ndată toată treaba.

Cam temându-se de pescar,
Târî cu greu, de lângă car,
Sacul prin tufe, spre cărare,
Nereușind să-l ia-n spinare.
Văzând că nu poate să-l care,
A exclamat cu indignare:
- Uf! Greu e! Nu-l pot ridica!
Nu pot să-l duc, oricât aș vrea
Să-mi văd acasă prada mea!
Sper ca un fraier să găsesc,
Pe care să-l și păcălesc,

Ca nu cumva să-l răsplătesc,
Că peștele o să mi-l care,
Și-o să-i trântesc minciuna mare,
C-am adunat în sac pietroaie!
Uite, un urs, ooo! Tocmai bine!
Fraierul păcălit de mine,
Pe care l-am trimis la baltă,
De l-am făcut, coada să-și piardă!
Cât de naiv e, o să-nghită,
Pe loc, minciuna ticluită.

